

(Reacties op brief van Erica van As, fractievoorzitter CU in Langedijk, over verhuisplicht wethouders (VNG Magazine 13, 24 juni)

Prima werk ook zonder verhuisplicht

Ik verbaas me over de simplificatie in de discussie over de verhuisplicht voor wethouders. Alsof die 'smoesjes' die wethouders bedenken om onder de verhuisplicht uit te komen – te 'ontduiken' – allemaal flauwekul zijn en moeten wijken voor de 'Regel van de minister' dat je ingezet moet zijn.

Ik ben sinds 2006 een wethouder 'van buiten' en zelfs herbenoemd door een raad in een compleet andere samenstelling. En ik vind nog steeds dat de gemeenteraad het beste kan beoordelen of je als wethouder je werk goed doet. Ook als je één kilometer (ja, dat komt

voor) of dertig kilometer (zoals in mijn geval, tien minuten met de trein) woont van de stad waar je werkt.

Ik ben goed thuis in die stad. En anders word je dat wel binnen de kortste keren als wethouder verkeer en cultuur. Ik ben op alle bijeenkomsten die ertoe doen, dus ook 's avonds en in de weekeinden en dat kun je zelfs van wel ingezet wethouders niet altijd zeggen. Ik heb nog nooit een raads- of commissievergadering hoeven afzeggen, ook niet als het erg laat werd.

Bovendien zit ik als bestuurder van een grote stad meer dan de helft van mijn werkweek in Den Haag, 's-Hertogenbosch,

Brussel of een andere buitenplaats.

Maar wat ik nog belangrijker vind dan je werk goed doen: dat je als wethouder ook nog vader of moeder bent, partner bent, vrienden en burens hebt, maatschappelijke activiteiten verricht en bovendien een uiterst onzekere benoeming hebt.

Zelfs in tijden dat je makkelijk kunt verhuizen en je huis verkopen, kunnen er nog genoeg redenen zijn om net als iedere werknemer dagelijks van huis naar kantoor te rijden. Een wethouder dient beoordeeld te worden naar zijn functioneren en niet naar zijn privéwoning-

Stelling nemen?

- In het blad: redactie VNG Magazine, postbus 20025, 2500 EA Den Haag; e-mail: redactie@vngmagazine.nl
- Op de site: www.vngmagazine.nl, e-mail: site@vngmagazine.nl
- De redactie behoudt zich het recht voor bijdragen in te korten.

plaats. En zijn of haar partner of kinderen mogen ook nog wel iets te vertellen hebben over waar ze gaan wonen. Waarom moeten die altijd de 'kostwinner' volgen of zoals hier de wens van de minister?

WILBERT WILLEMS,
GroenLinks wethouder Breda

'Niet van deze tijd'

De eis tot ingezetenschap bestaat sinds 2002. Wethouders van buiten zijn verplicht zich binnen een jaar na benoeming in hun werkplaats te vestigen. De ratio achter deze verhuisplicht is dat bestuurders voeling moeten hebben met de lokale gemeenschap en dat dit het beste wordt bereikt door deel uit te maken van die gemeenschap. De raad kan in bijzondere gevallen ontheffing verlenen,

bijvoorbeeld wanneer een wethouder halverwege de periode aantreedt of als er een herindelingsproces gaande is.

De verhuisplicht, die ook voor burgemeesters geldt, is niet van deze tijd. Ze heeft regelmatig voor problemen gezorgd. Bekend is het voorbeeld van voormalig burgemeester Hulman van Den Helder, die door de verhuisplicht met dubbele woonlasten kwam te zitten en hiervoor een vergoeding regelde van de gemeente. Dit leidde tot een conflict met zijn vertrek als gevolg.

Afschaffen van de eis van ingezetenschap heeft veel voordelen. Het maakt politieke ambtsdragers flexibeler en het vergroot de aantrekkelijkheid van de functie. Wanneer een

wethouderschap in een buurgemeente niet tot verhuizen verplicht, zal het aantal potentiële kandidaten toenemen. Dit komt de kwaliteit van de bestuurders ten goede. Het sluit aan bij de tendens waarin partijen wethouders van buiten werven via advertenties, zoals onlangs in Leeuwarden en Harlingen. Bovendien maakt het wethouders minder pluchevast. Komt er onverhoopt vervroegd een einde aan de functie, dan hebben ze geen extra kosten hoeven maken en kunnen ze in principe de draad weer oppakken van het leven vóór het wethouderschap.

Woonplaatsverplichting

Maar bovenal geldt dat het verkrijgen van 'voeling met de lokale gemeenschap' niet af te dwingen is via een woonplaats-

verplichting. Dat is toch iets wat een bestuurder zelf moet organiseren. Mooi voorbeeld is Peter Rehwinkel die als burgemeester van Naarden in Amsterdam bleef wonen. Geen burger heeft dat gemerkt omdat hij op alle belangrijke momenten in Naarden was. Bestuurders kunnen en moeten die afweging zelf maken, het is een must om te overleven.

De regering moet de verhuisplicht schrappen. Het is aan de gemeenteraad om met de bestuurders afspraken te maken over de wijze waarop 'voeling met de lokale gemeenschap' vorm dient te krijgen.

EVERT JAN KRUJISWIJK JANSEN,
raadsgriffier Veenendaal

Uw mening telt!

Doe mee aan het lezersonderzoek van VNG Magazine. De vragenlijst staat online op www.vngmagazine.nl